

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις

Ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ πρὸ πολλοῦ προσδοκώμενος λόρδ Κόχραν φθάνει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, κατὰ τὰς ἰστίας ἔλαβεν ἡ Διοίκησις ἐσχάτας εἰδήσεις, καὶ περὶ τούτου δὲν εἶναι πλέον καμμία ἀμφιβολία.

Εἶναι ἡμέραι ἱκαναί, ἀφ' οὗ δὲν ἐλάδομεν γράμματα ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα στρατοπέδων ὅτι δὲ ἤξεύρομεν ὡς βέβαιον εἶναι ὅτι, ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης, ἀφ' οὗ ἐδιώρισε τὰ ἱκανὰ στρατεύματα εἰς τὰς ἐπισημωτάρας θέσεις, ὡς τὸ Δίστομον, Ῥάχοσαν, Βελίτζαν, Ἀμπλιανὴν κ.τ.λ., ἐπεχώρησεν εἰς Λιδωρίκι, καὶ εἰς τι χωρίον αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας Παλιοξάρι λεγόμενον ἔκλεισε 300 Τούρκους, καὶ ἀφήσας ἐκεῖ τὸ ἀναγκαῖον εἰς φύλαξιν στρατεύματα ἐπεχώρησεν εἰς Κράδαρα. Οἱ δὲ ἐχθροὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καραυστινοῦ Ὁμέρ-πασσα εὐρίσκονται ἐστρατοπεδευμένοι εἰς Τουργκοχωρί καὶ Δαύλιαν, εἰς 4-5000 συμποσούμενοι· ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν κινηθῶσι, θέλουσιν εὐρεῖ ἀντίστασιν.

Τοῦ Ἀδάμ Κορέλα τὰς πολεμικὰς ἀρετὰς ἐγνωστοποίησαμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ πανελλήνιον (Ἰδ. Ἀριθ. 5) ἀλλὰ μανθάνοντες καὶ νεώτερα τοῦ ἀνδρὸς καλοῦσώματα, δὲν λείπομεν ἀπὸ τοῦ νὰ γνωστοποιήσωμεν καὶ αὐτὰ.

Ὁ ἀκάματος οὗτος μαχητὴς ἔργον κύριον ἔχει τὴν ἐλάσιν τοῦ ἐχθροῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ὡς καλὸς χριστιανὸς καὶ χρηστὸς πατριώτης. Καθ' ἑκάστην φονεύει, πληγώνει, καὶ ζωγρεῖ Ἀραβας εἰς τὴν Πελοπόννησον ὁ Κορέλας, καὶ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὗ ἐξήκοντα διαμιάς ἐπεμψεν εἰς τὸν ἄδην, ὁλωτέρους τούτων ἔχων αὐτός.

Ὁ χρηστὸς Κορέλας εἶπε « Τότε θέλω ἀφήσει τὰ ὅπλα, ὅταν ἡ πατρίς ἐλευθερωθῇ, ἢ ἐγὼ παύσω ἀπὸ τοῦ νὰ ζῶ, » καὶ ἐμμένει πιστὸς εἰς τὸν λόγον του· καὶ ἀδιαφορῶν, ὅτι ἄλλοι μεγαλύνουν τὴν στρατηγίαν αὐτοῦ, ὅτι ἔξ ἐπαγγέλματος κύριον αὐτῶν ἔργον, τὸν πόλεμον, καὶ, οὔτε Θεὸν φοβούμενοι οὔτε ἀνθρώπους αἰδοῦμενοι, κατατρίβουσι τὸν πολὺτιμον χρόνον εἰς ἀνάξια πάντα καὶ ἀνοίκεια τοῦ στρατιωτικοῦ των

χαρακτῆρος ἔργα, ὁ Κορέλας τρέχει πάντοτε πρὸς τὸν ὅποιον ἐξ ἀρχῆς προέβητο σκοπὸν.

Ἡρώτησέ τις προλαβόντες τὸν Κορέλαν περὶ πολιτικοῦ τινος πράγματος, καὶ οὗτος ἀπεκρίθη: « Δὲν ἤξεύρω, φίλε μου, τίποτε περὶ τοῦ ὁποίου μ' ἐρωτᾷς· διότι δὲν ἐρωτῶ περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ δὲν ἐρωτῶ, ὅχι ὅτι ἀδιαφορῶ, ἀλλὰ διότι δὲν κρίνω ἴδια στρατιωτικοῦ ἀνδρὸς τὰ τοιαῦτα. Ἡ πατρίς ἐδιώρισε ἄλλους μὲν εἰς τὰ πολιτικὰ, ἄλλους δὲ εἰς τὰ πολεμικὰ, καὶ εἰς τὰ δεύτερα εἶμαι κ' ἐγὼ διωρισμένος, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζω. Τοῦ στρατιωτικοῦ χρέος εἶναι ὁ πόλεμος, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον πρέπει νὰ φροντίζῃ, ἂν θέλῃ νὰ φανῇ δόκιμος εἰς τὸ ὅπως ἀνέλαβεν ἔργον, καὶ εὐάρεστος εἰς τὴν πατρίδα. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ, λέγει πρὸς ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ στρατολογῶν κατὰ τὸν παρόντα ἱερὸν ἀγῶνα εἶναι αὐτῇ ἡ πατρίς, καὶ ὅστις ἀσχολῆται εἰς ἄλλα παρὰ τὰ τοῦ πολέμου στρατιωτικὸς ὢν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ νὰ ἀρέσω λοιπὸν κ' ἐγὼ εἰς τὴν πατρίδα, δὲν θέλω νὰ ἐμωλέκωμαι καὶ εἰς πράγματα ἔκτος τοῦ κυρίου μου ἔργου. Διὰ τοῦτο δὲν ἐρωτῶ καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν, οὐδ' ἀναμιγνύμαι εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ τῶν πολεμικῶν, καὶ περὶ τούτων κυρίως μοι μέλλει. Ἐπειτα φρονῶ ὅτι, ὅστις στρατιωτικὸς ὢν, θέλῃ νὰ μετέλθῃ ἐν ταύτῳ καὶ τὰ πολιτικὰ, εἶναι κίνδυνος μὴ φανῇ ἀχρεῖος καὶ κατὰ τὰ δύο. » Ὅστις τοιοῦτοτρόπως φρονεῖ καὶ λαλεῖ καὶ πράττει, δικαίως πρέπει καὶ νὰ τιμᾶται, καὶ συχνάκις ν' ἀναφέρηται, διὰ νὰ εὕρῃ καίμιμητάς.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σύραν ἀπὸ 30 Νοεμβρίου:

« Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν δὲν ἀμελῶ νὰ σᾶς γράφω ὅσα κρίνω ἄξια περιεργείας καὶ βράσιμα, μισῶν τὰ πλαστὰ καὶ φαντασιώδη, καὶ μοι φαίνεται ὅτι, ὅσα σᾶς ἀνῆγγεila, δὲν ἐφάνησαν ψευδῇ.

« Ὁ προσδοκώμενος πρέσβυς τῶν Ῥώσων, κόμης Ῥι-βωπιέρος ἐζήτησε διὰ τοῦ ἐδῶ τοποτηρητοῦ του τὸν μείμανδάρην, ὅστις σήμερον ἢ αὔριον ἀναχωρεῖ. Ἡ παρουσία αὐτοῦ τοῦ πρέσβους κρίνεται ὠφελιμωτάτη εἰς τὰ

Ἑλληνικά πράγματα διότι βεβαιώνεται ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συμφώνως ἀπεφάσισαν τὴν θάσιν τοῦ ἐξισασμοῦ, ἡ Ῥωσσία ὅχι μόνον δὲν ἀνίστειναι, ἀλλὰ καὶ, ἀνίσως αἱ ῥηθεῖσαι δύω δυνάμεις ἀπαντήσωσι δυσκολίας εἰς τὴν διαπραγματεύτην, ἡ Ῥωσσία θέλει βιάσει τὴν Πόρταν κατὰ θαλασσίον τρόπον εἰς τὸ νὰ ἐνδώσῃ.

» Ἀπὸ 4(16) Νοεμβρίου γράφει φίλος σημαντικὸς ἐξ Ὀδησοῦ, ὅτι ὁ κόμης Ῥιβωπιέρος ἐμελλε νὰ μιτεῖσῃ μετὰ τῆς 15 καὶ 20. Ἄρα ἐμίσειυσεν ἕως τώρα.

» Σήμερον συνεκρτήθη συμβούλιον μέγα εἰς τὸν σεχνούσλάμην, τὸ ὁποῖον διήρκεσεν ὅλην τὴν ἡμέραν ἕως ἑσπέρας· πλὴν ἄκρα σιωπὴ καὶ μέγα μυστήριον.

» Ὁ σουλτάνος ἐξέδωκε πρὸ ἡμερῶν Δέσπισμα, ἐν ᾧ λέγει ὅτι οἱ ἐχθροὶ, καὶ μάλιστα ὁ φυσικὸς ἐχθρὸς Ῥωστος, ὠφελούμενος ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας τῶν Τούρκων, ὑπαγόρευσε ἐντολὰς ἰησουϊκὰς ἐναντίον τοῦ προφήτου, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ· ἀλλ' ἂν ποτε τῷ προδληθῶσι καὶ συμφωνίαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἀποφασισμένους νὰ μὴ τὰς δεχθῇ, καὶ ἂν ἡ χρεία ἤθελε τὸ καλέσει ν' ἀπολεσθῇ ὅλον τὸ ὑπῆκοον αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι ἀποδέλπει εἰς τὸ ν' ἀποκλήσῃ ὅλην τὴν γῆν τοῦ! Τοιαύτην ἀπόφασιν ἔχει ὁ σουλτάνος· ἀλλὰ δὲν ἠξεύρει ὅτι ἡ ἀπόφασίς του ἦτο γνωστὴ, καὶ πρὸ τοῦ νὰ φανερωθῇ, εἰς τὰς μεγάλας ἐκείνας δυνάμεις, αἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ πραγματευθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ, καὶ ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τοῦτο.

» Ὁ Καρασουλεϊμάνης, ἀρχιτελώνης εἰς Σμύρνην, εὐρισκόμενος ἐδῶ, στέλλεται ἐπίτηδες πρὸς τὸν σαφράτην τῆς Αἰγύπτου μετὰ μερικῶν προσταγῶν.

» Πολλοὶ ἀγιάιδες, μωήδες τῆς Ῥούμηλης, παρευρίσκονται ἐδῶ. Πιθανὸν ὅτι διαλέγονται περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

» Λέγεται ὅτι εἰς Βόσναν συνέδη τις σύγχυσις, καὶ συνωμοσία κατὰ τοῦ ἐκεῖ πασσᾶ. Ἄν τὸ Ε' ἄρθρον τῆς μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκης, τὸ περὶ Σερβίας, δὲν κεντήσῃ καὶ τοὺς ῥωμαλέους ἐκείνους, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ αἷμα τῶν διεφθάρη. Ψιθυρίζεται καὶ ταραχὴ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

» Ἡξευρε, ἀδελφε, ὅτι, ἂν, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, οἱ Πέρσαι κερδήσωσι δύω ἢ τρεῖς νίκας κατὰ τῶν Ῥώσων, θέλουσιν συμμαχήσῃ καὶ οἱ Τούρκοι κατὰ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅλαι αἱ συνθήκαι θέλουσιν ἀκυρωθῇ, καὶ ἀποκεφαλίζονται οἱ διαπραγματεύσαντες τὴν εἰρήνην.

Εἶναι πρὸ καιροῦ γνωστὸν ὅτι ἡ Περσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσσίας· ἀλλὰ διὰ τὴν ἑλλειψιν τῆς τακτικῆς κοινωνίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ἄλλην Εὐρώπην, ἀγνοοῦσαμεν καὶ τὰς αἰτίας καὶ τ' ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου αὐτοῦ, καὶ μόλις ὅχι πρὸ πολλοῦ ἐλάδομεν ξένας ἐφημερίδας, καὶ ἐμάθομεν ἐξ αὐτῶν ὅτι ἀγνοοῦσαμεν. Αἱ εἰδήσεις εἶναι παλαιαί, ἀλλ' ὥς πρὸς ἡμᾶς εἶναι νέαι, καὶ σπεύδομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὰς ἐπισημοτέρας καὶ σημαντικωτέρας αὐτῶν, καὶ πρῶτον ἐκδίδομεν τὸ κήρυγμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

Αἱ ἀμφισβολαὶ τῆς Ῥωσσίας περὶ τῆς φύσεως μιᾶς ἀδίκου καὶ ἀπροσδοκῆτου ἐπιθέσεως ἐλύθησαν. Ἐνα μῆνα εὐχαριστήθη νὰ νομίζῃ ὡς ἀδύνατον, ὅτι ἐν βαθείᾳ εἰρήνῃ, ἐν μέσῳ φιλικῆς διαπραγματείας, χωρὶς ἀφορμῆς βαρείας διενέξεως, μάλιστα χωρὶς προφάσεως πασιπῶνου, χωρὶς προλαβούσης κηρύξεως πολέμου, ὁ ἡγεμὼν τῆς Περσίας ἐπρόσταξε τὰ στρατεύματά του, νὰ πατήσωσι τὰ Ῥωσικὰ χῶματα, νὰ εἰσβάλωσιν εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ φέρωσιν εἰς αὐτὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐν ταύτῳ καὶ τὸν πόλεμον. Ἀλλ' ἡ τόσον φυσικὴ αὕτη γνώμη ἦτον ἐσφαλμένη. Δὲν ὑπερέβαλεν ἀπροσδοκῆτως τὰ σύνορα κανεῖς τῶν βαρβάρων ἐκείνων γειτονικῶν λαῶν, ὡς ὑπέθετεν ἡ Ῥωσσία κατὰ τὴν μετριοτήτητα καὶ ἐνμένειάν της· ἀλλ' αὐτὰ τὰ Περσικὰ στρατεύματα προσέβαλον ἐξαίφνης τὰς ἡμετέρας φυλακάς, καὶ ἐπρόχωρησαν εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῶν κατὰ τὰ μεθόρια ἡμετέρων ἐπαρχιῶν· οὐδὲ κινεῖ τὰ στρατεύματα ταῦτα φιλοτάραχός τις ἄλλος ἀρχηγός παρὰ τὰς διαταγὰς τοῦ σιαχ'· ἀλλ' αὐτὸς ὁ υἱὸς του, αὐτὸς ὁ μέλλων διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ στρατηγεῖται, διατάσσει τὴν εἰσβολὴν ταύτην, καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους εἰς ἀποστασίαν. Ἡ Ῥωσσία, ἀναγκαζομένη νὰ ἀντιτάξῃ τὴν βίαν εἰς τὴν βίαν, καὶ τὸν πόλεμον εἰς τὸν πόλεμον, ἤθελε νομίσει χρεὸς της ν' ἀποβάλῃ μακρὰν ἐαυτῆς ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ὅσας κατηγορίας ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ Περσία ὡς ἀνάγκην τοῦ βιαίου ἐπιχειρήματός της, ἂν ἐγνώριζε τὰ παράπονά της ἢ ἡμπορεῖ ἀπλῶς νὰ τὰ μαντεύσῃ. Ἀλλ' ἂν καὶ ἀγνοῇ καὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰς αἰτίας τῆς διαφορᾶς, τὴν ὁποίαν μέλλουν νὰ κρίνωσι τὰ ὄπλα της, ἡ Ῥωσσία περιοριζομένη εἰς μίαν σύντημον ἔκθεσιν τῶν ἐαυτῆς σχέσεων πρὸς τὴν ἐπικράτειαν, ἥτις κηρύττει εἰς αὐτὴν τὸν πόλεμον, θέλει δείξει, ἂν ἔπρεπε νὰ προσηνέη ἀπ' αὐτῆς τοιαύτην καταπάτησιν τῶν συνθηκῶν καὶ ὅλων τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου.

Καθ' ὃν καιρὸν ἀξιωματικὸν τοῦ θρόνου ἐστεφάνωναν τὴν λαμπρὰν ἐκείνην συμμαχίαν, ἥτις διέσωσε τὴν στερεὰν Εὐρώπην, καὶ εἰρηνποίησε τὸν κόσμον, ἡ Δεῖα Πρόνοια εὐδόκησεν ἀκόμη νὰ εὐλογήσῃ καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὸν ὁποῖον ὑφίσταται πρὸς τοὺς Πέρσας πόλεμον. Πολλαὶ ἐπαρχίαι τούτων κατεκτήθησαν διὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, καὶ διὰ τὰς νίκας αὐτῶν ἐζήτησεν ἡ Περσία τὴν εἰρήνην, καὶ κατὰ τὴν 12 Ὀκτωβρίου τοῦ 1813 ὑπεγράφη συνθήκη μετὰ τῶν δύω δυνάμεων ἐν Γουλιστανῷ. Ἡ συνθήκη αὕτη διέτασεν ἑκτοτε, ὡς κανὼν, τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις· καὶ πρῶτον ὥριζε, κατὰ τὴν βάσιν τῆς τῶν ἐνεστώτων διατηρήσεως, ὅσους τάπους ἔπρεπε ἐκάστη δύναμις νὰ κατέχῃ, καὶ δὲν ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν εἰμὴ δύω οὐσιώδεις ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Περσίαν, δηλαδὴ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον διάδοχον τοῦ στέμματος ταύτης τὸν υἱὸν τοῦ σιαχ'· τὸν ὁποῖον αὐτὴς οὗτος ὁ μονάρχης ἤδεν ἀφήσει κλη-

ονόμενον του, και να προσδιορίσῃ, ὁμοῦ μετὰ τῶν τῆς
 Περσίας ἐπιτρόπων, τὰ ὁροθέσια τῶν νέων συνόρων,
 ὅποια ἢ ἐν Γουλιστάνῳ συνθήκῃ διέκριεν εἰς ὅσας
 ἐπαρχίας ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία ἐκέρδησε. Τὴν πρῶ-
 τὴν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐπλήρωσεν ἡ Ῥωσσία
 ἐπ' ἄκρας ἀκριθείας, καὶ ὡς ἔμαθεν, ὅτι ὁ Φέτ-Ἀλῆς
 ὠρίσεν ὡς διαδοχόν του τὸν υἱὸν του Ἀβδᾶν-Μίρζαν,
 ἐγγιώρισεν ἀμέσως εἰς τοῦτον τὰ κληρονομικὰ δικαιώ-
 ματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ πατρὸς του. Ἡ δευ-
 τερά ἔφεγεν ὀλίγας δυσκολίας, καὶ ἡ κυριώτερα αὐτῶν
 εἶχεν ἀκόμη ἐξομαλισθῆ, ὅτε ἡ Ῥωσσία ἔπαθε
 ἡν μεγάλην συμφορὰν, τὴν στέγησιν δηλαδὴ τοῦ με-
 γάλου ἡγεμόνος, ὅστις ἔφερεν εἰς τόσον ὕψος τὴν εὐ-
 φροσύνην καὶ δόξαν της· ἀλλ' αἱ διαπραγματεῖαι, καὶ
 ἐπὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν δυσκολιῶν γινόμεναι, ἔφερον πάν-
 ῏τε τὰ σημεῖα ἐκείνης τῆς μετριότητος καὶ ἀδολότη-
 τος, αἵτινες ἦσαν τὸ γινώρισμα τῆς πολιτικῆς ἐν γένει
 τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Αἱ διαταγαὶ αὐτοῦ ἐφ-
 ἤρμοζαν σταθερῶς εἰς τὰς πρὸς τὴν Περσίαν σχέσεις
 του τὸ εἰρηνικόν, τὸ φιλικόν, καὶ τὸ ἀμοιβαίως εὐ-
 νοϊκὸν σύστημα, τὸ ὅποιον ἐξηκολούθουν αἱ ὑπουργοί
 του πρὸς ὅλας τὰς ξένας δυνάμεις· ἐπιδιόριζαν εἰς
 τοὺς ἐν Περσίᾳ πρέσβεις καὶ προξένους τὸ πολίτευ-
 μα τὸ ἀρμυδιώτερον εἰς κατάπεισιν τοῦ σιᾶχ, τοῦ
 διαδόχου των, καὶ τῶν ὑπουργῶν του, ὅτι ἡ Ῥωσσία
 δὲν ἔτρεφε κανὲν κατακτήσεως φρόνημα, δὲν ἐπεθύμει
 ἄλλο παρὰ τὴν ἡσυχίαν, καὶ δὲν ἤθελεν εἰμὴ τὴν
 πληρῶσιν τῶν συνθηκῶν· ἐδιώριζαν εἰς ὅλας τὰς ἐν Γεωρ-
 γία Ῥωσικὰς ἀρχὰς τὰ συμπεριλαμβανόμενα πολιτεύμα-
 τα, καὶ μέτρα, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν
 ἡμωρῇ ποτὲ νὰ ἦναι πρὸς τὴν Περσίαν νόμιμοι ἀ-
 φορμαὶ εἰς ὑποψίας καὶ παράπονα. Εἰς τὴν διαφορὰν
 τελευταίου τὴν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικείμενων συμπεσοῦ-
 σαν διὰ τινὰ τόπον μεταξὺ τῶν ποταμῶν Τεχουδούδου
 (Tchoudou) καὶ Καπανακτεχαῖ κείμενον, τὸν ὁ-
 ποῖον ἡ μὲν Περσία κατέσχε μετὰ τὴν κατάπαυσιν
 τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἐν Γουλιστάνῳ συνθήκῃ ἀπέδιδε
 ῥητῶς εἰς τὴν Ῥωσίαν, καὶ διότι πάλιν ἡ Ῥωσσία διέ-
 ταξε στρατεύματα ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν διαχωριζόντων εἰς τὰ
 ἄρκτικοδυτικὰ τὴν λίμνην τοῦ Γοκτεχᾶ ἀπὸ τῶν περιοριζόν-
 των αὐτὴν βουνῶν, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος ἀντὶ νὰ ἀρ-
 νηθῇ τὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον δικαιώματα τῶν Περσῶν, δὲν
 ἐζητεῖ διὰ νὰ τὸν ἀποδώσῃ εἰμὴ τὴν σύγχρονον ἐπιστροφὴν
 τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος τόπου, ἢ ἐπρότεινε τὴν ἀλ-
 λαγὴν τοῦ πλουσίου καὶ εὐφόρου ἐκείνου τόπου πρὸς
 τὴν μικροτέραν κατὰ τὴν ἑκτασιν ὄχθην τοῦ Γοκτεχᾶ,
 τῆς ὁποίας ἡ ξηρὰ καὶ πτωχὴ γῆ δὲν εἶχε πρὸς ἀν-
 τἀμειψιν ἄλλο παρὰ τὴν γειτονίαν τῆς λίμνης. Ἀνά-
 λογα δὲ ὁροθεσίῳ σχέδιον ἐδόθησαν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν
 τῆς Περσίας καὶ μετὰ μακρὰς ἐξηγήσεις, εἰς τὰς
 ὁποίας δὲν παρενέβητε καμμία δυστάρεστησις, ἔκλιναν
 καὶ τὰ δύο μέρη εἰς διαλλαγὴν περὶ τὸν Μάρτιον μῆνα
 τοῦ 1825, καὶ, ὅταν ὁ Θεὸς ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν τὸν
 αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρον, ὅλα τὰ πράγματα ἐφαίνοντο
 ὅτι ἀναγγέλλουσι προσεγγίζουσαν εἰς τὸ πέρας τὴν εἰ-

ρηνικὴν ἐκείνην συζήτησιν. Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος,
 κληρονόμος καὶ τῶν ἀξιομάτων τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ προ-
 κατόχου, ἐπιδιόριζεν νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὰ ἴχνη αὐ-
 τοῦ. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν
 στρατηγὸν πρίγκιπα Μενζικῶφ ἑκτατον ἀποστολὴν εἰς
 τὴν Περσίαν, καὶ ἐπέθετο εἰς αὐτὸν νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν
 σιᾶχ καὶ τὸν Ἀβδᾶν-Μίρτζαν τὴν εἰς τὸν Θεόν ἀνά-
 βασίν του, καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐ-
 τὸς ὁ ἴδιος αὐτογράφους ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων αἱ
 φιλοφρονητικαὶ ἐκφράσεις ἐφάνερον τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
 διατηρήσεως τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν καὶ τῆς στε-
 ρεώσεως τῆς εἰρήνης· τὰ δὲ τῆς ἀδείας γράμματα τοῦ
 πρίγκιπος Μενζικῶφ ἔδιδον μάλιστα εἰς αὐτὸν ἰσχὺν
 εἰς τὸ νὰ συμφωνήσῃ καὶ περὶ τοῦ μόνου ζητήματος,
 τὸ ὅποιον ἐδράδυνε τὰ ὁροθέσια τῶν συνόρων, νὰ ἐ-
 παναλάβῃ τὴν πρότασιν τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης ἀλλα-
 γῆς, ἢ (πρὸς καλειότεραν τῶν συμφερόντων τῆς Περ-
 σίας εὐχαρίστησιν, καὶ πρὸς ἐναργὴ φανέρωσιν τῶν φρονι-
 μάτων τῆς Ῥωσσίας) νὰ προσθέσῃ εἰς ταὺς ἤδη παρὰ τῆς
 Περσίας κατεχομένους τόπους καὶ ἐν μέσος τῆς ἐπαρχίας
 τοῦ Ταχισχίνου. Αἱ ὁδηγίαι τὸν ἐκαλοῦσαν προσέτι “ νὰ
 „ βεβαιώσῃ τὸν σιᾶχ καὶ τὸν διάδοχον πρίγκιπα περὶ τῆς
 „ εὐθύτητος τῶν φρονημάτων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ
 „ Μεγαλειότητος· νὰ δεῖξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἰσχὺν ἡνωμέ-
 „ νην μετὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ μετριότητος· νὰ ἀπο-
 „ δεῖξῃ εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν δύο
 „ αὐτοκρατοριῶν εἶναι, νὰ στερεώσωσιν ἐτι μᾶλλον ὁ-
 „ σας σχέσεις ἔφερε μεταξὺ αὐτῶν ἡ εἰρήνη· νὰ δια-
 „ λύσῃ ὅλας τὰς ὑποψίας, καὶ τέλος νὰ τοῖς κατα-
 „ πείσῃ, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ἀκολουθῶν τὸ
 „ παράδειγμα τοῦ σεβαστοῦ ἀδελφεῦ του, εὐχεται τὴν
 „ ἀκριβὴ καὶ πιστὴν διατήρησιν τῆς ἐν Γουλιστάνῳ
 „ συνθήκης. „ Καὶ εἰς τοιαύτην πρεσβείαν ἀπεκρίθη ἡ
 αὐτὴ τῆς Περσίας διὰ τοῦ πολέμου. Τὰ κυριώτερα
 συμβεβηκότα αὐτῆς εἶναι ἤδη γνωστά. Φθάσαντα εἰς
 τὰ σύνορα τῆς Περσίας τὸν πρίγκιπα Μενζικῶφ ὑπε-
 δέχθησαν μετὰ πολλῆς τῆς φιλοφρονησεως. Εἰς τὴν
 Ταυρίδα ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας δεικνύει εἰς αὐτὸν μεγίστας
 τιμὰς καὶ φιλειρηνικωτάτας διαβεβαιώσεις. Ἀμέσως ζη-
 τεῖται εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ τὴν Σουλτανίαν, διὰ
 νὰ ἐκπληρώσῃ ὅσας διαταγὰς ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκρά-
 τος πρὸς τὸν σιᾶχ· ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μία
 ἑξαφνος κίνησις φαίνεται εἰς τὴν Περσίαν· ὁ Ἀβδᾶς-
 Μίρζας τρέχει μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, καὶ προλαμ-
 βάνει εἰς τὴν Σουλτανίαν τὸν πρέσβυν τῆς Αὐτοκρατο-
 ρικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος· τὰ Περσικὰ στρατεύμα-
 τα προχωροῦσι πρὸς τὰ ἡμέτερα σύνορα· αἱ ἐκεῖ φυ-
 λακαὶ προκαταλαμβάνονται ἐξαίφνης, καὶ ἀναγκάζονται
 νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ Ῥωσικὰ χόματα
 καταπατοῦνται. Πληροφόρημένος περὶ τῶν πολεμίων τού-
 των ἔργων ὁ αὐτοκράτωρ δὲν θέλει κατ' ἀρχὰς νὰ ἀ-
 ποδώσῃ ταῦτα εἰς ἄλλο εἰμὴ εἰς τὴν ἀπείθειαν ἀρχη-
 γοῦ τινος Πέρσου, παρεξηγήσαντος τὰ φρονήματα τοῦ
 ἡγεμόνος του, καὶ ζητεῖ μόνον τὴν ἄμεσον καθαίρεσιν
 καὶ τὴν παραδειγματικὴν ἀξίαν τιμωρίαν τοῦ Σερδάρη

τοῦ Ἐριθάνου, ὅστις τῷ ἐφαίνετο ὁ προταίτις τούτου· ἀλλ' ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν Γεωργίαν αἱ διαταγαὶ αὗται, δὲν ἦτον πλέον δυνατὴ ἢ ἐκτέλεσις αὐτῶν, καὶ τὸ πρόβλημα ἐλύθη. Ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Σουλτανίαν στρατοπέδου, ἀνέλαθεν ὁ ἴδιος τὴν στρατηγίαν τῶν Περσικῶν δυνάμεων, καὶ ἤδη ἐκυρίευσεν ἐν μέρος τῆς ἐπαρχίας τοῦ Καραβάκου, εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀνηκούσης, καὶ ἐπαρακίνησε τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς ἀποστασίαν· οἱ δὲ ἀπόστολοι τοῦ διασπείρουσιν αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς γειτονικὰς χώρας πρὸς τοὺς μουσουλμανοὺς ὑπηκόους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος· τὰ κηρύγματα ἀναγγέλλουσι πόλεμον θρησκευτικόν. Τοιαῦτα κινήματα, καὶ τοιοῦτοι τρόποι δὲν πρέπει νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητα. Ἡ Ῥωσσία κηρύττει λοιπὸν τὸν πόλεμον εἰς τὴν Περσίαν, καὶ δηλοποιεῖ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐν Γουλιστάνῳ συνθήκη διελύθη, δὲν θέλει ἀφήσει τὰ ὅπλα, πρὶν λάβῃ τελείας ἀσφαλείας ἐγγυήσεις εἰς τὸ μέλλον, καὶ δικαίως ἀνταμοιβὰς μετ' ἐντίμου καὶ σταθερᾶς εἰρήνης. Ἐδόθη ἐν Μόσχᾳ τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1826.

Ἐπιστολὴ ἐκ Σουλτανίας (ἐν Περσίᾳ) ἀπὸ 28 Ἰουλίου περιέχει περιστάτικα τινα περὶ τῶν συμβεβηκότων πρὸ τῶν ἐχθρικῶν κινήματων. Ἰδοὺ ἀποσπασμα αὐτῆς:

• Ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας, ὅστις ἔδειξεν ἐν Ταυρίδι ὅτι θέλει τὴν εἰρήνην, ἐφάνη, ἀφ' ὅτου ἐφθασεν ἐδῶ, δραστηριώτατος ἐρεθιστὴς εἰς πόλεμον. Ὁ Ἀλῆ-Ἰάν-Χάνης καὶ ὁ Σεΐδ-Μωχαμέτης παρέστησαν εἰς αὐτὸν πόσον ἤθελε κερδήσει εἰς τὴν κοινὴν ὅλων τῶν μωαμετανῶν γνῶμην, εἴαν ἤθελεν ἀθλήσει ὑπὲρ τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ πόσον ἔθελε βλάψῃ τὴν ὑπόληψίν του, εἴαν ἤθελεν ἐγκαταλίπει τοὺς ἀδελφούς του τοὺς στεναζόντας ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν ἀπίστων. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ λαοῦ ἐρεθίσθη διὰ τῶν ἱκετειῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοὺς Ῥώσους ἐπαρχιῶν γραμμάτων, ἐν οἷς ἀνηγγέλλετο ὅτι μόλις φανῇ τὸ Περσικὸν στράτευμα, θέλει ἐκραγῇ καθολικὴ ἀναστάσις, καὶ κατηγορεῖται ἤδη ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας ὅτι αὐτὸς ἠρέθισε τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτὸν, καὶ τώρα δὲν εἶναι ἱκανὸς πλέον νὰ τὸν διευθύνῃ. Ὁ σιᾶχ ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην· ἀλλ' ὑποσχεθεὶς νὰ λάβῃ ὑπίσω τὸ Γουκεχᾶ ἢ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον, φοβεῖται νὰ παλινωδῇ. Ἐπρωβλήθη εἰς τὸν πρίγκιπα Μενζικώφ, νὰ κενώσῃ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τόπον τινα ἀπαιτούμενον παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὁ πρίγκιψ ἀπεποιήθη τὴν ζητούμενην κένωσιν, ἕως οὗ ἀνενεχθῶσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, διὰ νὰ μὴ ριψοκινδυνεύσῃ δώδεκα χιλιάδων μωαμετανικῆς οἰκογενείας· ἀλλ' ἔστεργεν εἰς τὸ νὰ δεχθῇ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μέρος Περσικοῦ στρατεύματος. Ἡ πρότασις αὕτη ἀπεβλήθη, καὶ ὁ Ἀβδᾶς-Μίρζας μετεπέμψατο τὸν ἐπιμελητὴν τῶν Ῥωσικῶν πρηνμάτων, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ὑπάγει εἰς τὰ σύνορα, διὰ νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς Ῥώσους. Στρα-

τεύματα ἐπέμψθησαν τῶντι παταχόθεν ἐπὶ σκοπῷ νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸν Ῥωσικὸν ἐκεῖνον τόπον. Τὰ στρατεύματα ταῦτα εἰσβάλλοντα ἀπροσδοκῆτως ἤμπορουν νὰ προξενήσωσι πολὺ κακόν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἤμπορεῖ νὰ ᾔῃται ἀμφιβολόν.

• Οἱ Ῥώσοι ἔχουσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν Γεωργίαν τοῦλάχιστον 40 χιλιάδων στρατεύματα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ αὐξήσωσιν, ὅταν θέλωσιν. Ὁ στρατηγὸς Τεσμολῶφ, ὅστις θεωρεῖται ὡς καλῆτερος γενικὸς τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ἀξιωματικὸς, δὲν ἔπραξε βέλαια ὅ,τι ἔπρεπε τις νὰ ἐλπίζῃ ἀπὸ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ χαρακτήρος· ἀλλ' ὡς διοικητὴς τῆς Γεωργίας ἐβελτίωσε πολὺ τὸν τόπον. Ἄν αἱ πολλαὶ δυναστικαὶ διατάξεις ἐκίνησαν εἰς δυσἀρέστησιν τὸν λαόν, κατὰ πολλὰ προσκολλημένον πρότερον εἰς τὴν Ῥωσικὴν κυβένησιν· ἀν' οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν ἢ τῶν μωαμετανικῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις ἐξώσθησαν ἐκ τοῦ τόπου ἢ ἐπέμψθησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ῥωσσίας, δὲν εἶναι ὅμως ὀλιγώτερον ἀληθές ὅτι ὁ λαὸς εἶναι πλουσιώτερος, καὶ τάλαιπωρεῖται ὀλιγώτερον αὐτόθι ἢ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τῆς Περσίας. Ἡ δυσἀρέστησις, τὴν ὁποίαν ὑπεραυξάνουσιν οἱ Πέρσαι, ὑπάρχει μόνον μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν· αἱ δὲ κατώτεραι τάξεις παραπονοῦνται ἀναμφιδόλως ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος τῶν ὑποδεεστέρων τῶν ἐν ὑπουργήμασι Ῥώσων· ἀλλὰ δὲν αἰναι δυσἀρεστημέναι ἐναντίον τῆς διοικήσεως, ἐξαιρουμένου τοῦ Καραβάκου, ὅπου τὸ κακὸν πολίτευμα τοῦ ἀρχηγοῦ Ῥώσων, καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ συγχωρούμενη εἰς τὰ στρατεύματά του ἀκολασία, παρ᾽ ἑξῆς ὅλας τὰς τάξεις. Ἀναγγέλλεται μάλιστα ὅτι εἰς ταγματάρχης Ῥώσος καὶ ἐν μέρος στρατιωτῶν κατεκόπησαν εἰς Σεριδάνην· ἐπειδὴ ὁ ταγματάρχης ἤρπασε βιαίως γυναῖκα τινὰ μωαμετανάς.

• Ὅτι ἡ ἀφροσύνη τοῦ Ἀβδᾶ-Μίρζα θέλει φέρει κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἐδυνάτο τις νὰ ἀποφύγῃ, εἶναι πιθανώτατον· ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις θέλει ἀκολουθήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον ὅ,τι πολίτευμα κρίνῃ ἀρμόδιον. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις τοῦ Γουκεχᾶ εἶναι ἐπιθεσις ἀπὸ μέρους τῆς Ῥωσσίας, τὰ ἐχθρικά ὅμως κινήματα ἀρχήσαν ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ ὅποια περιπλέον ἐμπόδισεν εἰς Ἐριδάνην τοὺς ταχυδρόμους τοῦ πρίγκιπος Μενζικώφ. Ἐπιάσθησαν προσέτι καὶ πολλὰ γράμματα τοῦ Ἀβδᾶ-Μίρζα, τὰ ὅποια ἠρέθιζαν τοὺς κατοίκους τῶν μωαμετανικῶν ἐπαρχιῶν εἰς ἀποστασίαν. Ὁ πρέσβυς Ῥώσος εἶχε τὴν εὐτυχίαν, χωρὶς νὰ ὑποχωρήσῃ οὐδὲ τὸ παραμικρόν, ν' ἀπολαύσῃ τὴν εὐνοίαν ὅλων πρὸς αὐτὸς εἶχεν ὑποθέσεις.